

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt onsdag den 19. august 2015

Sag 20/2015

Kærende

(advokat Gunnar Homann, beskikket)

mod

Rigspolitiet

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten på Frederiksberg den 14. oktober 2014 og af Østre Landsrets 4. afdeling den 23. oktober 2014.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Thomas Rørdam, Vibeke Rønne og Lars Hjortnæs.

Påstande

Kærende har nedlagt påstand om, at frihedsberøvelsen af hende ikke burde have været opretholdt.

Indkærede, Rigspolitiet, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Det fremgår af politirapport af 11. oktober 2014, at **Kærende** som er nigeriansk statsborger, blev anholdt af politiet, efter at politiet havde rettet henvendelse til hende og fire andre kvinder ved et busstoppested. Det fremgår endvidere af politirapporten, at **Kærende** var i besiddelse af en udløbet italiensk opholdstilladelse, at hun blev genkendt som værende kendt i prostitutionsmiljøet, og at politiet blev bekendt med, at hun var eftersøgt til anholdelse, idet hun var uønsket i Schengen-området. Københavns politi meddelte samme dag **Kærende** et bødeforlæg på 2.300 kr. for at have udført ulovligt arbejde i form af prostitution, jf. udlændingelovens dagældende § 59, stk. 2, og for ulovligt ophold i landet, jf. udlændingelovens dagæl-

dende § 59, stk. 1, nr. 1. Det fremgår af afhøringsrapport af 11. oktober 2014, at **Kærende** erkendte det ulovlige arbejde og det ulovlige ophold og vedtog bøden. Af afhøringsrapporten fremgår endvidere:

”Hun forklarede, at hun kom til Danmark d. 10. august 2014 med fly fra Milano i Italien. Grunden til hun kom til Danmark var for at arbejde som prostitueret på gaden. Hendes Madam havde bedt hende om at tage til Danmark for at prostituere sig, hvorfor hun så sig nødsaget til det. Sigtede skyldte sin Madam ca. 20.000 euro.

Sigtede forklarede, at hun 2 gange tidligere var blev anholdt af dansk politi for ulovligt arbejde og hun vidste, at hun ikke måtte tage arbejde i Danmark. Alligevel kom hun igen tilbage, idet hendes Madam havde befalet det.

Begge gange sigtede var blevet anholdt var hun blevet overgivet til Center mod Menneskehandel, idet hun var offer for menneskehandel.

Forespurgt om hun havde et gældende indrejseforbud i Norge og dermed var registreret som uønsket i hele Schengen på nær Italien – bekræftede hun dette. Hun var bekendt med, at hun kun måtte opholde sig i Italien.

Forespurgt vedr. hendes udløbne italiensk opholdstilladelse oplyste hun, at hun var bekendt med, at den var udløbet og hun dermed ikke kunne forevises som gyldig opholdshjemmel i Italien i andre Schengen-lande. Sigtede forklarede, at hun havde ansøgt om fornyelse d. 18/12-2013 og havde været til møde ved italiensk politi d. 3/2-2014 for at få fornyelsen. Her havde sigtede fået oplyst, at hun måtte afvente deres beslutning vedrørende fornyelsen.

Sigtede vidste at hun skulle opholde sig i Italien indtil hun havde en nye opholdstilladelse rent fysisk, men som nævnt var hun taget af sted på den udløbne opholdstilladelse, idet hendes Madam havde befalet det.”

Center mod Menneskehandel udarbejdede den 13. oktober 2014 en rapport, hvor det vurderedes, at **Kærende** var handlet. Det fremgår endvidere, at **Kærende** ønskede tilbud under handlingsplanen.

Af rubrikken ”Personens fortælling” fremgår:

”Dette er 3. gang at **Kærende** er blevet anholdt i Danmark. Den første gang var i juni 2012. Anden gang var december 2013. Begge gange blev hun vurderet handlet og indkvarteret i beskyttelsestilbud. Begge gange er hun rejst uden at tage imod en forberedt hjemsendelse.

I 2013 rejste hun efter en uge i beskyttelsestilbuddet. Hun angiver at hun rejste til Sverige for at besøge en syg ven. Hun angiver også, at hun kontaktede krisecentret og fik at vide, at hun ikke kunne returnere. Derfor blev hun indkvarteret hos en veninde på Vesterbro. Efter noget tid rejste hun tilbage til Reggio Emilia i Italien, hvor hun normalt bor

med sin søn ^{Anonymiseret} Hun fortæller, at hun i tiden derefter har overlevet ved at tjene penge på at ordne hår på bekendte. Derudover ringer hendes bekendte nogen gange og beder hende om at hjælpe med de bekendtes rengøringsjob.

Person 1 forklarer, at hendes far døde for ca. 2 år siden. Hun siger, at det er hendes madam **Person 1's** skyld, at hendes far døde. Der var en konfrontation mellem **Person 1** og nogen mænd og **Kærendes** far. Han blev slået. Derefter blev han tiltagende dårligere. Efter ca. 4 måneder døde han.

For ca. 2 måneder siden tog **Person 1** til Nigeria. Hun opsøgte **Kærendes** mor. Hun blev slået efterfølgende taget med til en helligdom. Her skulle moderen sværge at **Kærende** betaler sin gæld og at moderen ikke vil modtage nogen penge fra **Kærende** inden gælden er blevet betalt.

Person 1 købte en flybillet til **Kærende** fra Milan til København og sendte **Kærende** bookingnummeret.

Kærende bor nu hos en veninde. De deler et værelse i en lejlighed, hvor der bor 3 andre. **Kærende** og hendes veninde betaler hver 2000 DKK i husleje om måneden.

Kærende har tjent 6300 DKK og 500 EUR siden ankomsten til Danmark. Hun har endnu ikke betalt **Person 1** noget i denne omgang.

Kærende mener stadig at hun skylder 20.000 EUR.”

Af rubrikken ”Opsøgende medarbejders begrundelse for vurdering” fremgår bl.a.:

”I tilfælde af, at det vurderes at personen er offer for menneskehandel, udfyld nedenfor:

...

- Er personen rekrutteret; af hvem og hvordan **Person 1** lovede hende at hjælpe med et frisørjob i Europa
- Er rejsen arrangeret af tredjepart; af hvem **Person 1** har betalt rejsen fra Nigeria til Italien i 2006 og også de efterfølgende ture til Danmark senest i august 2014.

...

- Er personen udnyttet; hvordan seksuel udnyttelse

...

- Er personen fastholdt i udnyttelsesforholdet; hvordan gæld, religiøs pression og trusler også mod **Kærendes** mor
- Er personen i et aktuelt handelsforhold; hvordan Ifølge forklaringen presser **Person 1** stadig **Kærende** til at betale tilbage de sidste 20.000 EUR.

...

Eftersom det er 3. gang vi taler med **Kærende** under disse omstændigheder, bliver jeg optaget af, at lægge mærke til om forklaringen er en billet ud af fængslet uden hold i virkeligheden. Med de redskaber jeg har til rådighed og den jeg opgave jeg er pålagt har jeg ikke mulighed for at efterprøve sandhedsværdien af historien. Jeg noterer mig dog, at det er fin sammenhæng mellem de forklaringer, **Kærende** har givet de foregående gange hun er blevet anholdt og nu. I forhold til hvad hun fortæller, er der ingen tvivl om at handelsforholdet er aktuelt.

Samtidig må jeg konstatere, at det ikke er lykket at gennemføre en forandring af **Kærendes** situation ved de 2 tidligere lejligheder. Skulle Udlændingestyrelsen vurdere at **Kærende** er i et aktuelt handelsforhold betyder **Kærende** at hun denne gang er interesseret i at tage imod tilbuddene under handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel. Hun angiver samtidig at hun er interesseret i at arbejde sammen med politiet om at give dem oplysninger, der kan lede dem til **Person 1** fordi **Kærende** vil ikke, at hendes mor skal dø ligesom hendes far gjorde.

Jeg forholder mig tvivlende om det bliver sådan, skulle hun blive vurderet handlet.”

Den 13. oktober 2014 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om udvisning af **Kærende** med indrejseforbud i 2 år efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1, og § 32, stk. 4, 2. pkt., med udrejsefrist straks. Af Udlændingestyrelsens afgørelse fremgår bl.a.:

”Udlændingestyrelsen har besluttet, at du, som er statsborger i Nigeria, skal udvises af Danmark med indrejseforbud i 2 år, efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1, og § 32, stk. 4, 2. pkt.

Konsekvenser

Da du efter det oplyste har til hensigt at tage arbejde i Danmark uden fornøden tilladelse, har vi fastsat udrejsefristen til straks, efter udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. og 5. pkt.

...

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at du er statsborger i Nigeria, og at du har en verserende ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse i Italien.

Den 28. juni 2012 blev du anholdt af Københavns Politi og sigtet for ulovligt arbejde efter udlændingelovens § 59, stk. 2. Det fremgår af sagen, at du herudover gentagne gange siden 2009 var blevet antruffet i prostitutionsmiljøet.

Sagen blev efterfølgende forelagt for Udlændingestyrelsen, og den 29. juni 2012 traf vi afgørelse om at afvise dig efter udlændingelovens § 28, stk. 5, jf. stk. 3, og stk. 1, nr. 3. Da det måtte antages, at du havde været offer for menneskehandel, udsatte vi din udrejsefrist i 30 dage – indtil den 29. juli 2012. Det fremgår af sagen, at du herefter blev indkvarteret på et krisecenter, men at du efterfølgende blev varetægtsfængslet i en sag om muligt røveri, og at du efter at disse sigtelser blev frafaldet på ny tog ophold på dit krisecenter i 5 dage, hvorefter du valgte at rejse til Italien.

Den 3. december 2013 blev du på ny anholdt af Københavns Politi og sigtet for ulovligt arbejde efter udlændingelovens § 59, stk. 2.

Sagen blev efterfølgende på ny forelagt for Udlændingestyrelsen, og samme dato, den 3. december 2013, traf vi afgørelse om afvisning af dig efter udlændingelovens § 28, stk. 5, jf. stk. 3, og stk. 1, nr. 3. Da det måtte antages, at du havde været offer for menneskehandel, udsatte vi på ny din udrejsefrist i 30 dage – indtil den 2. januar 2014. Det frem-

går af sagen, at du efter en uge valgte at rejse til Sverige for at besøge en syg ven, og at du efterfølgende kontaktede dit krisecenter, der oplyste dig, at du ikke kunne vende tilbage, hvorefter du boede hos en ven på Vesterbro i nogen tid, før du vendte tilbage til Italien.

Den 11. oktober 2014 blev du igen anholdt af Københavns Politi.

Begrundelse

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at du til politiet har oplyst, at du indrejste i Danmark den 10. august 2014 med henblik på at arbejde som prostitueret på gaden.

Vi har også lagt til grund, at du har modtaget en udenretlig bøde på kr. 2.300,- for blandt andet ulovligt arbejde efter udlændingelovens § 59, stk. 2.

Udlændingestyrelsen vurderer herefter, at du har til hensigt at arbejde ulovligt i Danmark, idet du, som statsborger i Nigeria, ikke lovligt kan arbejde i Danmark, uden forudgående at have fået tilladelse hertil, og idet en opholdstilladelse i Italien ikke giver dig ret til at arbejde i Danmark.

På baggrund af dine oplysninger til politiet og til Center mod Menneskehandel lægger Udlændingestyrelsen til grund, at du har været offer for menneskehandel, og at du er indrejst i Danmark som følge heraf, idet du til sagen har oplyst, at din ”madam” har sendt dig til Danmark for at arbejde som prostitueret. Udlændingestyrelsen har imidlertid på baggrund af en konkret og individuel vurdering af din sag fundet, at dette forhold ikke er til hinder for, at vi træffer afgørelse om udvisning af dig med indrejseforbud i 2 år.

Vi har ved vurderingen heraf lagt til grund, at det fremgår af din sag, at du to gange tidligere har fået udsat din udrejsefrist idet Udlændingestyrelsen har lagt til grund, at du har været offer for menneskehandel, og at du i begge disse tilfælde selv har valgt ikke at tage imod de tilbud, som følger heraf – herunder tilbuddet om en forberedt hjemsendelse til Italien eller Nigeria -, idet du i begge tilfælde selv har valgt at forlade dit indkvarteringssted.

Vi har også lagt til grund, at du aktuelt har opholdt dig i Danmark i ca. to måneder uden at rette henvendelse til myndighederne med henblik på at modtage de tilbud, som det er muligt at give til personer, der har været offer for menneskehandel.

Udlændingestyrelsen vurderer herefter, at du har misbrugt de rettigheder, der følger af Udlændingestyrelsens tidligere afgørelse om udsættelse af din udrejsefrist, ligesom der er grund til at antage, at du på ny vil misbruge dine rettigheder, såfremt din udrejsefrist atter udsættes.

Udlændingestyrelsen vurderer derfor, at udlændingelovens § 26 a ikke er til hinder for, at vi træffer afgørelse om administrativ udvisning af dig, og vi vurderer ligeledes, at særlige grunde taler imod på ny at udsætte din udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, stk. 14.

Der foreligger ikke oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kan føre til, at vi ikke træffer afgørelse om udvisning.”

Kærende blev den 14. oktober 2014 fremstillet for Retten på Frederiksberg, der fandt frihedsberøvelsen lovlig og opretholdt den til den 28. oktober 2014. Af retsbogsudskriften fremgår bl.a.:

”Anklageren redegjorde for sagen, herunder at **Anholdte** har været tilbageholdt af politiet siden den 11. oktober 2014 kl. 9.15, idet **Anholdtes** tilstedeværelse ikke skønnes at kunne sikres ved mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse.

Anholdte bekræftede oplysningen om tidspunktet for tilbageholdelsen.

Anklageren påstod frihedsberøvelsen kendt lovlig og anmodede om, at frihedsberøvelsen opretholdes indtil den 28. oktober 2014.

Anholdte forklarede, at hun har en dreng i Vincenzo i Italien på 6 år. Han bor sammen med faderen, som er italiensk statsborger. Anholdte er indstillet på, at rejse tilbage til Italien.

Forsvareren og **Anholdte** ville ikke protestere mod frihedsberøvelse.”

Kærende kærede denne kendelse til landsretten, som traf afgørelse den 23. oktober 2014. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Efter votering afsagde landsretten følgende

k e n d e l s e:

Det faktiske grundlag for Udlændingestyrelsens afgørelse af 13. oktober 2014 er kendt for **Anholdte** Udlændingenævnet afslog den 21. oktober 2014 at tillægge en klage fra **Anholdte** over afgørelsen opsættende virkning.

Det fremgår af sagen, at **Anholdte** senest i 2012 og i 2013 har været indrejst i Danmark og har været afvist på grund af ulovligt ophold og arbejde. I begge tilfælde har hun været vurderet som menneskehandlet og har i den anledning fået tilbudt refleksperiode som offer for menneskehandel med henblik på forberedt hjemsendelse. Hun er i begge tilfælde udrejst af Danmark uden at modtage disse tilbud.

Det, som **Anholdte** nu har forklaret om gæld og pression, findes herefter ikke at være til hinder for udvisning af hende som følge af udlændingelovens § 26 a.

Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne for frihedsberøvelse med henblik på udvisning er opfyldt, jf. udlændingelovens § 37, jf. § 36, idet mindre indgribende foranstaltninger ikke findes at være tilstrækkelige.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.”

Kærende blev udvist til Bologna, Italien, den 24. oktober 2014 kl. 8.30 af Rigspolitiet, Nationalt Udlændingecenter.

Udlændingenævnet har den 4. februar 2015 stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelse af 13. oktober 2014.

Retsgrundlaget

Udlændingelovens § 26 a fastsætter:

”Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.”

Udlændingelovens § 33, stk. 14, fastsætter:

”Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingestyrelsen efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 120 dage.”

Bestemmelserne blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 504 af 6. juni 2007. Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. FT 2006-07, tillæg A, L 197, s. 638-640, fremgår bl.a.:

”1. Lovforslagets baggrund og indhold

Med lovforslaget gennemføres de ændringer af udlændingeloven, der følger af regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, der løber fra 2007-2010. Visse af ændringerne er endvidere nødvendige for, at Danmark kan ratificere Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel. ...

Det indgår som et element i handlingsplanen, at ofre for menneskehandel skal tilbydes en refleksionsperiode, der blandt andet skal anvendes til at forberede hjemsendelsen. Refleksionsperioden udvides i forhold til den gældende ordning, således at udrejsefristen kan fastsættes til op til 100 dage, hvis den pågældende samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Som led i bestræbelserne på at sikre en bedre hjemsendelse for denne persongruppe ønsker regeringen at ændre udvisningspraksis, således at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel ikke længere udvises af Danmark med indrejseforbud, men alene udsendes. Det er en forudsætning, at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, utvivlsomt relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, og at der ikke er hensyn til den offentlige orden, der gør, at den pågældende bør udvises.

...

2. Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010.

...

Det indgår ... i handlingsplanen, at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, skal have mulighed for at opholde sig på et krisecenter, som passer til deres konkrete situation, samt tilbydes en refleksionsperiode, der blandt andet skal anvendes til at forberede hjemsendelsen. Refleksionsperioden udvides i forhold til den gældende ordning, således at udrejsefristen kan fastsættes til op til 100 dage, forudsat at den pågældende samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Den forberedte hjemsendelse dækker over et tilbud om psykologisk, juridisk og socialpædagogisk hjælp samt sundhedsfremmende behandling. På den måde vil den enkelte blive styrket og dermed mindre sårbar for at blive handlet igen, når den pågældende vender tilbage til hjemlandet. Den forberedte hjemsendelse indebærer også, at den pågældende vil blive modtaget af en organisation i hjemlandet, når dette er muligt. De sociale organisationer og NGO'er i Danmark vil samarbejde med organisationer i hjemlandene om et samlet forløb, således at forløbet i Danmark bliver fortsat i hjemlandet. I den forbindelse vil det internationale netværk blive udbygget, således at der opbygges tæt kontakt til NGO'er og sociale myndigheder i hjemlandene. Der skal ligeledes opbygges god kontakt til myndighederne i hjemlandet, således at disse kan assistere ved hjemsendelsen.

2.1. Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, skal ikke udvises med indrejseforbud, men alene hjemsendes

...

2.1.2. Regeringens overvejelser om en ny udvisningspraksis

Som det fremgår ovenfor, jf. afsnit 2, indgår det i regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010, at der skal iværksættes en forberedt hjemsendelse af udlændinge, der har været udsat for menneskehandel.

...

2.2. Længere udrejsefrist til udlændinge, der har været udsat for menneskehandel

...

2.2.2. Regeringens overvejelser om en refleksionsperiode på op til 100 dage

Det indgår i regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, at der skal være mulighed for, at udrejsefristen kan udgøre op til 100 dage i de tilfælde, hvor udlændingen har været udsat for menneskehandel, og hvor den pågældende samarbejder om tilrettelæggelsen af den forberedte hjemsendelse.

Udgangspunktet er fortsat, at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, tilbydes en udrejsefrist på 30 dage med mulighed for forlængelse, men hvis den pågældende tager imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og i øvrigt medvirker til sin hjemsendelse, kan der fastsættes en udrejsefrist på op til 100 dage.

...

Hvis de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, ikke relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, skal der ske udvisning som hidtil. Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, vil således fortsat kunne udvises.

...

Det følger af artikel 13 i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, at kravet om en refleksionsperiode på minimum 30 dage ikke gælder, hvis hensynet til den offentlige orden taler imod en sådan periode.

I overensstemmelse hermed skal udrejsefristen for udlændinge, der har været udsat for menneskehandel og er udvist, fastsættes til straks, hvis hensynet til den offentlige orden taler imod en refleksionsperiode.”

Af de specielle bemærkninger til § 26 a, jf. FT 2006-07, tillæg A, L 197, s. 6950-6951, fremgår bl.a.:

”Det foreslås i § 26 a, at der ved afgørelsen om udvisning skal tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

...

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding har været udsat for menneskehandel, og at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel. Endvidere forudsætter bestemmelsens anvendelse, at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning.

Med hensyn til administrativ udvisning – dvs. afgørelser om udvisning, der træffes af Udlændingetjenesten – vil omstændigheder, der kan begrunde udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, typisk være ulovligt ophold eller ulovligt arbejde, jf. udlændingelovens § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1. I sådanne tilfælde skal der således under henvisning til bestemmelsen i § 26 a – sammenholdt med karakteren af de overtrædelser, der er omfattet af § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1 – normalt ikke ske udvisning.

Derimod kan bestemmelsen i § 26 a normalt ikke anvendes, hvis der er tale om, at den pågældende er omfattet af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2, om udlændinge, der er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, fordi dette ikke relaterer sig til menneskehandlen. I sådanne tilfælde skal der derfor ske udvisning med indrejseforbud som hidtil.

Udlændingetjenestens vurdering af, om den pågældende har været udsat for menneskehandel, svarer til den vurdering, som Udlændingetjenesten foretager ved vurderingen af, om udrejsefristen fastsættes til 30 dage, jf. de almindelige bemærkninger ...

...

Visse former for kriminalitet er så grov, at der bør ske udvisning, selvom overtrædelser relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel. Det vil som udgangspunkt gælde med hensyn til de overtrædelser af straffeloven, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-7. Det vil således f.eks. kunne være tilfældet, hvis den pågældende straffes for grov vold mod en af de personer, der står bag menneskehandlen.

...

Den gældende bestemmelse i § 26 finder anvendelse ved siden af § 26 a, der således er et supplement til den konkrete vurdering, der altid skal foretages i forbindelse med spørgsmålet om udvisning.”

Af de specielle bemærkninger til § 33, stk. 14, jf. FT 2006-07, tillæg A, L 197, s. 6951-6952, fremgår bl.a.:

”Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 1. pkt., fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis en udlænding har været udsat for menneskehandel.

Den foreslåede bestemmelse er ... i overensstemmelse med artikel 13 [i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel] om en refleksionsperiode på minimum 30 dage, medmindre hensynet til den offentlige orden taler imod en sådan periode.

...

Det foreslås, at udrejsefristen fastsættes til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Typisk vil særlige grunde være, hvis den pågældende udlænding af hensyn til den offentlige orden ikke bør have en længere udrejsefrist end ellers.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 2. pkt., kan udrejsefristen efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, såfremt særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

...

Fastsættelse af udrejsefristen til et senere tidspunkt eller forlængelse heraf under henvisning til, at udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse, forudsætter, at udlændingen skal tage imod de forskellige tilbud om hjælp, som tilbydes, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2. Den pågældende udlænding skal herunder blandt andet om muligt medvirke til at give oplysninger, der kan etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Udlændingesservice skal i den enkelte sag foretage en konkret vurdering af, om udlændingen samarbejder om denne del af hjemsendelsen. I denne vurdering indgår oplysninger fra de personer, som har direkte kontakt med de pågældende udlændinge, navnlig personer hos de NGO'er, der skal tilrettelægge hjemsendelsen. Hovedelementerne i denne vurdering vil være, om den pågældende tager imod de forskellige tilbud om hjælp, og om muligt medvirker til at give oplysninger, der kan hjælpe med at etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Det er endvidere en forudsætning for at fastsætte en udrejsefrist på op til 100 dage, at den pågældende udlænding underskriver nødvendige ansøgninger om rejsedokumenter m.v. Vurderingen heraf svarer til den vurdering, der skal foretages ved afgørelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 10, nr. 2. Udlændingesservice skal således indhente oplysninger fra politiet herom.

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 3. pkt., indebærer, at udrejsefristen ikke kan overstige 100 dage. Hvis en udlænding, som ikke har villet samarbejde om sin hjemsendelse, efter f.eks. 25 dage ønsker at medvirke hertil, fastsættes en udrejsefrist på 75 dage.

Hvis en udlænding inden for fristen på 100 dage ophører med at samarbejde om hjemsendelsen, skal der fastsættes en ny udrejsefrist. Udrejsefristen fastsættes til straks, hvis fristen på 30 dage er udløbet. I andre tilfælde fastsættes en udrejsefrist til det tidspunkt, hvor 30 dages fristen udløber.

...

Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, får i refleksionsperioden et beskyttelsestilbud, der omfatter ophold på et krisecenter eller et lignende bosted, og det forudsættes derfor, at Udlændingetjenesten normalt godkender denne indkvarteringsform.

Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, og som ikke ønsker at tage imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og ophold på et krisecenter eller lignende bosted og ikke vil medvirke til hjemsendelsen, vil kunne frihedsberøves efter udlændingelovens § 36 med henblik på at sikre muligheden for udsendelse.”

Ændringerne i udlændingeloven i 2007 havde som nævnt i forarbejderne bl.a. til formål at gøre det muligt for Danmark at ratificere Europarådets konvention af 16. maj 2005 om inddrivelsen mod menneskehandel. Af konventionen fremgår bl.a.:

”Artikel 13

Restitutions- og betænkingsperiode

1 Hver part skal i sin nationale ret fastsætte en restitutions- og betænkingsperiode på mindst 30 dage, når der er rimelig grund til at formode, at den pågældende er et offer. Denne periode skal være tilstrækkelig til, at den pågældende kan restituere sig og undslippe menneskehandlernes indflydelse og/eller træffe en informeret beslutning om at samarbejde med de kompetente myndigheder. I denne periode skal det ikke være muligt at håndhæve en dom om udvisning af den pågældende. Denne bestemmelse er uden præjudice for de kompetente myndigheders aktiviteter i alle faser af den relevante nationale sagsbehandling, herunder især i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af de pågældende strafbare handlinger. Parterne skal i denne periode bemyndige de pågældende personer til at opholde sig på deres område.

2 I denne periode er personer som anført i stk. 1 berettiget til foranstaltningerne i artikel 12, stk. 1 og 2.

3 Parterne er ikke forpligtet til at overholde denne periode, hvis hensynet til den offentlige ro og orden taler herimod, eller hvis man finder, at den pågældende uberettiget påberåber sig status som offer.

...

Artikel 16

Hjemsendelse og udsendelse af ofre

...

2 Når en part udsender et offer til en anden stat, skal udsendelsen ske under behørig hensyntagen til den pågældendes rettigheder, sikkerhed og værdighed samt til status i en eventuel retssag, der har forbindelse med det forhold, at personen er et offer, og udsendelse skal fortrinsvis ske frivilligt.

...

5 Hver part skal vedtage de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at oprette hjemsendelsesprogrammer, der involverer de relevante nationale og internationale institutioner samt ikke-statslige organisationer. Disse programmer har til formål at undgå, at ofret igen bliver offer. ...”

Af ”Explanatory Report on the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings” fremgår bl.a.:

“173. Article 13(1) accordingly introduces a recovery and reflection period for illegally present victims during which they are not to be removed from the Party’s territory. The Convention contains a provision requiring Parties to provide in their internal law for this period to last at least 30 days. This minimum period constitutes an important guarantee for victims and serves a number of purposes. One of the purposes of this period is to allow victims to recover and escape the influence of traffickers. Victims recovery implies, for example, healing of the wounds and recovery from the physical assault which they have suffered. That also implies that they have recovered a minimum of psychological stability. Paragraph 3 of Article 13, allows Parties not to observe this period if grounds of public order prevent it or if it is found that victim status is being claimed improperly. This provision aims to guarantee that victims’ status will not be illegitimately used.

174. Other purpose of this period is to allow victims to come to a decision “on cooperating with the competent authorities”. By this is meant that victims must decide whether they will cooperate with the law-enforcement authorities in a prosecution of the traffickers. From that standpoint, the period is likely to make the victim a better witness: statements from victims wishing to give evidence to the authorities may well be unreliable if they are still in a state of shock from their ordeal. “Informed decision” means that the victim must be in a reasonably calm frame of mind and know about the protection and assistance measures available and the possible judicial proceedings against the traffickers. Such a decision requires that the victim no longer be under the traffickers’ influence.”

Udlændingelovens § 33, stk. 14, blev ændret ved lov nr. 432 af 1. maj 2013, således at den maksimale udrejsefrist højst kan udgøre 120 dage mod tidligere 100 dage. Af lovforslaget, jf. FT 2012-13, tillæg A, L 129, s. 2-3 og s. 10 fremgår bl.a.:

”Med henblik på at styrke indsatsen imod menneskehandel indgik regeringen i forbindelse med finansloven for 2013 en aftale med Enhedslisten om at sikre bedst mulige forhold og vilkår for de ofre for menneskehandel, der vender hjem til deres oprindelsesland, således at de har mulighed for at komme godt videre med deres liv uafhængig af bagmænd mv. Som et led heri skal den såkaldte forlængede refleksionsperiode til ofre for menneskehandel udvides fra de nuværende 100 dage, således at den kan udgøre op til i alt 120 dage. I refleksionsperioden kan ofre for menneskehandel opholde sig i Danmark for at få hjælp til restitution, samtidig med at den pågældendes tilbagevenden til hjemlandet kan forberedes.

...

Formålet med refleksionsperioden er bl.a. at give den enkelte mulighed for at restituere sig og blive styrket menneskeligt og dermed at hjælpe den pågældende til et liv fri af menneskehandlen. I refleksionsperioden har ofre for menneskehandel derfor adgang til særlige indkvarteringsstilbud, herunder på krisecenter, hvis den enkelte ønsker det, og mulighed for udvidet sundhedsbehandling samt psykologisk og socialpædagogisk hjælp efter behov. Disse tilbud gives til ofre for menneskehandel ud over de normale indkvarterings-, sundheds- og undervisningsstilbud, som omfatter alle udlændinge under Udlændingestyrelsens forsørgelse, det vil sige asylansøgere og udlændinge, der ikke har et lovligt opholdsgrundlag i Danmark.

...

Som anført ovenfor kan Udlændingestyrelsen forlænge refleksionsperioden på 30 dage til i alt 100 dage, hvis der foreligger særlige grunde, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 14, 2. og 3. pkt.. Den udvidede refleksionsperiode bruges bl.a. til at forberede hjemrejsen. Hjemrejseforberedelserne omfatter normalt både aktiviteter her i landet, f.eks. psykologhjælp, undervisnings- eller kursusforløb rettet mod erhvervsaktiviteter efter en hjemvenden, og aktiviteter i hjemlandet i form af modtagelse og støtte til reintegration i tre måneder. ...

...

Betingelserne for at forlænge refleksionsperioden ud over de første 30 dage ændres ikke, og bestemmelsen forudsættes i øvrigt administreret som hidtil.

...

Forlængelse af udrejsefristen under henvisning til, at udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse, vil som hidtil forudsætte udlændingens reelle og aktive deltagelse i hjemrejseforberedelserne, herunder vilje til at tage imod relevante tilbud om støtte mv., om muligt medvirke til at give oplysninger, der kan etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet, samt i forhold til at tilvejebringe rejsedokumenter ved at underskrive nødvendige ansøgninger herom.

...

Har en udlænding taget imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og fået fastsat en 120-dages refleksionsperiode, men afslår den pågældende efterfølgende tilbuddet, eller ophører udlændingen reelt med at samarbejde om forløbet i løbet af refleksionsperioden, skal der således fastsættes en ny udrejsefrist for vedkommende. Er den 30-dages refleksionsperiode udløbet, skal udrejsefristen normalt fastsættes til syv dage. Ophører samarbejdet under den 30-dages refleksionsperiode, skal udrejsefristen fastsættes ved udløbet heraf.”

Anbringender

Kærende har navnlig anført, at den administrative udvisning af hende af 13. oktober 2014 er ulovlig. Frihedsberøvelsen med henblik på at sikre udvisningen af hende burde derfor ikke have været opretholdt.

I praksis finder udlændingelovens § 26 a anvendelse således, at der som altovervejende hovedregel ikke sker udvisning af en person, der må anses for at være et offer for menneskehandel, på trods af at den pågældende f.eks. er fundet skyldig i dokumentfalsk, jf. UfR 2011.397Ø, eller ulovligt arbejde i form af prostitution, jf. UfR 2014.1177H.

I forhold til praksis efter udlændingelovens § 33, stk. 14, er det altovervejende udgangspunkt, at en person, der er vurderet handlet, får fastsat en udrejsefrist på 30 dage med mulighed for forlængelse op til 120 dage. Den pågældende får således som udgangspunkt en refleksionsperiode på 30 dage.

Det følger af retspraksis, at domstolene som en del af retternes kontrol af en frihedsberøvelses lovlighed er forpligtede til at foretage en vis prøvelse af grundlaget for frihedsberøvelsen, det vil sige en vis prøvelse af Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning. Denne prøvelse indebærer, at retterne skal tage stilling til, om betingelserne for at udvise er opfyldt, og herunder prøve den retlige subsumption, og om udvisningen er proportional, jf. UfR 2011.1794H.

Kærende har konsekvent og samstemmende siden 2012 forklaret, at hun har været udsat for menneskehandel også i relation til sit seneste ophold i Danmark. Udlændingestyrelsen har da også lagt til grund i afgørelsen af 13. oktober 2014 om udvisning, at **Kærende** er vurderet handlet også i forbindelse med sit seneste ophold i Danmark, og at det ulovlige arbejde i form af prostitution må anses for at være relateret til, at hun har været udsat for menneskehandel.

Som udgangspunkt burde **Kærende** ikke være blevet præsenteret for et bødeforlæg i forbindelse med sin seneste anholdelse, idet det ulovlige ophold samt det ulovlige arbejde i form af prostitution må anses for at være relateret til, at hun har været udsat for menneskehandel.

”Hensyn til den offentlige orden”, jf. forarbejderne til udlændingelovens § 26 a, kan ikke føre til, at der kunne ske udvisning af **Kærende**. Det må følge af reglernes formål om beskyttelse af handlede personer, at ”hensyn til den offentlige orden” som udgangspunkt ikke kan omfatte selve den lovovertrædelse, som er sket som følge af menneskehandlen, f.eks. prostitution og/eller ulovligt ophold. Det er netop sådanne handlinger, der er beskyttet af reglerne. Selv gentagne lovovertrædelser må være omfattet af den beskyttelse, der er tiltænkt efter udlændingelovens § 26 a og § 33, stk. 14, da det i forholdets natur må forventes, at der vil ske flere lovovertrædelser af denne karakter. Hvis en person føler sig tvunget ud i prostitution som følge af at være handlet og skylder bagmændene penge, vil den ulovlige indrejse og prostitutionen ofte blive gentaget, hvilket var tilfældet i UfR 2014.1177H.

Hvis man på ny vurderes handlet for samme forhold som tidligere, må der som udgangspunkt fortsat anses at være behov for beskyttelse i form af at være straffri for ulovligheder begået som følge af menneskehandlen og at få en refleksionsperiode med henblik på at komme sig og

få mulighed for at samarbejde med politiet for at finde bagmændene – også selv om man ikke tidligere har gjort fuld brug af beskyttelsestilbuddene.

På trods af at **Kærende** i forbindelse med sin seneste anholdelse oplyste, at hun ønskede at tage imod tilbuddet som handlet og samarbejde med politiet, undersøgte hverken politiet eller Udlændingestyrelsen ifølge det oplyste nærmere inden afgørelsen om udvisning, hvorfor **Kærende** ikke tidligere gjorde fuld brug af beskyttelsestilbuddene, om der fortsat var behov for beskyttelse, og om der denne gang var mulighed for et nærmere samarbejde med **Kærende** om identificering af bagmanden.

Dertil kommer, at det fremgår af Europarådets Explanatory Report til Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, at det ikke kan stilles som et krav for at modtage refleksionsperioden, at den pågældende samarbejder med nationale myndigheder om at pågribe bagmændene. **Kærende** burde derfor ikke have været udvist, uanset om hun havde tilbudt at samarbejde med politiet.

Det forhold, at en handlet person ikke gør fuldt brug af et tilbud om forberedt hjemsendelse mv., kan ikke medføre, at den pågældende person automatisk mister sine rettigheder efter udlændingeloven eller Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel til på ny at modtage sådanne tilbud eller til at være straffri for handlinger foretaget som følge af at være handlet.

Rigspolitiet har navnlig anført, at det fremgår af UfR 2008.2394H, at domstolenes kontrol i medfør af udlændingelovens § 37 af en frihedsberøvelses lovlighed skal indebære en vis prøvelse af det faktuelle grundlag for afgørelsen om udvisning.

Det fremgår af udlændingelovens § 26 a, at der ved en afgørelse om udvisning skal tages hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde en udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning. Det er således ikke udelukket at udvise en udlænding, der er offer for menneskehandel, men alene udgangspunktet, at der ikke sker udvisning.

Ifølge forarbejderne til udlændingelovens § 26 a forudsætter bestemmelsens anvendelse, at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning. Af forarbejderne til udlændingelovens § 33, stk. 14, fremgår, at det foreslås, at udrejsefristen fastsættes til 30 dage,

medmindre særlige grunde taler derimod. Typisk vil særlige grunde være, hvis den pågældende udlænding af hensyn til den offentlige orden ikke bør have en længere udrejsefrist end ellers.

Det afgørende er således, om hensynet til den offentlige orden tilsiger, at en handlet person skal udvises af Danmark uanset udgangspunktet i udlændingelovens § 26 a. **Kærende** er to gange tidligere blevet antruffet i forbindelse med ulovligt arbejde i Danmark i form af prostitution, og hun fik ved begge lejligheder tilbudt en refleksionsperiode, men valgte i begge tilfælde ikke at tage imod de tilbud, der fulgte heraf – herunder mulighed for en forberedt hjemsendelse. **Kærende** forlod derimod sit indkvarteringssted for senere at vende tilbage til Danmark og genoptage sit ulovlige arbejde uden at rette henvendelse til de danske myndigheder med henblik på at genindtræde i de tilbud, hun tidligere havde fået. **Kærende** var derfor ikke omfattet af den persongruppe, der ikke burde udvises og skulle tilbydes at få udsat sin udrejsefrist, jf. udlændingelovens §§ 26 a og 33, stk. 14. Udvisningen af **Kærende** var på denne baggrund lovlig. Det bemærkes i den forbindelse, at Rigspolitiet ikke har nogen selvstændig beslutningskompetence i forhold til udvisning af udlændinge, men at Rigspolitiet alene effektuerer udlændingemyndighedernes beslutninger om udvisning.

Udlændingestyrelsen henviser i sin afgørelse af 13. oktober 2014 om udvisning af **Kærende** til, at **Kærende** har misbrugt de rettigheder, der fulgte af Udlændingestyrelsens tidligere afgørelser om udsættelse af udlændingens udrejsefrist, og at der var risiko for, at udlændingen på ny ville misbruge disse rettigheder, såfremt hendes udrejsefrist blev udsat på ny. En handlet person er forpligtet til at udvise en vis vilje til at indgå i de tilbud, den pågældende får i forbindelse med, at den pågældende får udsat sin udrejsefrist i medfør af udlændingelovens § 33, stk. 14, idet der i modsat fald må antages at foreligge et misbrug af reglerne, hvis formål er at beskytte personer, der er ofre for menneskehandel, med henblik på at forlænge et ellers ulovligt ophold i Danmark.

Til sammenligning skal andre udlændinge, der opholder sig ulovligt i Danmark, udvise vilje til at samarbejde med politiet i forhold til de udsendelsesskridt, politiet foretager, for at Rigspolitiet antager, at de pågældende udlændinge medvirker til deres udrejse, sådan som de er forpligtet til i medfør af udlændingelovens § 40, stk. 4, og som medfører fordele for udlændingen – herunder eksempelvis mulighed for økonomisk støtte til hjemrejsen. I modsat fald betragter Rigspolitiet det sådan, at de pågældende udlændinge ikke medvirker til deres udrejse

og dermed uretmæssigt forlænger deres ulovlige ophold i Danmark ved at tilkendegive, at de ønsker at medvirke til udsendelsen, men ikke faktisk medvirker.

Kærende tilkendegav både til politiet i forbindelse med hendes anholdelse og under fremstillingen ved Retten på Frederiksberg, at hun var indstillet på at rejse tilbage til Italien, hvor hun boede med sin søn og dennes far.

Kærende blev udvist ved Udlændingestyrelsens afgørelse af 13. oktober 2014 og havde dermed ikke lovligt ophold i Danmark. Betingelserne for frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., var derfor opfyldt. Mindre indgribende foranstaltninger i medfør af udlændingelovens § 34 var ikke tilstrækkelige, idet **Kærende** i forbindelse med sine to tidligere refleksionsperioder havde forladt sin indkvartering.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering af udvisningens lovlighed og betingelserne for en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 37 bør landsrettens kendelse stadfæstes.

Højesterets begrundelse og resultat

Kærende blev anholdt den 11. oktober 2014 og administrativt frihedsberøvet. Den 13. oktober 2014 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om udvisning af hende, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1. Ved byrettens kendelse af 14. oktober 2014, som blev stadfæstet af landsretten den 23. oktober 2014, blev der truffet beslutning om at godkende og opretholde frihedsberøvelsen i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36.

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1, jf. § 46, stk. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, udvises administrativt af Udlændingestyrelsen, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse.

Efter udlændingelovens § 26 a skal der ved afgørelsen om udvisning tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning. Efter udlændingelovens § 33, stk. 14, fastsætter Udlændingestyrelsen efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis en udlænding har været udsat for menneskehandel.

Som anført senest i Højesterets kendelse af 20. januar 2014 (UfR 2014.1177) skal kontrol af frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 37 indebære en vis prøvelse af grundlaget for afgørelsen, selv om beslutningen om frihedsberøvelse sker for at sikre gennemførelsen af udvisningsafgørelsen, og selv om gyldigheden af denne afgørelse ikke kan prøves under en sag om frihedsberøvelse i henhold til § 37. Prøvelsen efter § 37 skal omfatte en rimelig sandsynliggørelse af, at det grundliggende faktum er fastslået med rette efter de foreliggende oplysninger. Endvidere indebærer prøvelsen, at retten skal tage stilling til, om betingelserne for at udvise på dette grundlag må anses for opfyldt, og herunder prøve den retlige subsumtion, og om udvisningen er proportional.

Højesteret lægger som ubestridt til grund, at **Kærende** har været udsat for menneskehandel, og at hun på ny er indrejst i Danmark i 2014 for at arbejde som prostitueret som følge af, at hun fortsat var udsat for pression fra bagmanden bag menneskehandlen. Det er endvidere ubestridt, at hun to gange tidligere i 2012 og 2013 er blevet afvist og har fået tilbud om en refleksionsperiode på 30 dage, men begge gange har afbrudt forløbet.

Center mod Menneskehandel har forholdt sig tvivlende til, om **Kærende** denne gang er motiveret for at tage mod tilbuddene under handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel.

Dommerne Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne og Lars Hjortnæs udtaler herefter:

Gyldigheden af afgørelsen om udvisning kan ikke prøves under denne sag, og vi finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at det var med urette, at udlændingemyndighederne vurderede, at betingelserne for at udvise **Kærende** var opfyldt, og at udlændingelovens § 26 a efter en konkret vurdering ikke var til hinder for at udvise hende.

Vi finder herefter, at **Kærende** kunne frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36, og at frihedsberøvelsen af hende kunne opretholdes som sket.

På den anførte baggrund stemmer vi for at stadfæste landsrettens kendelse.

Dommerne Lene Pagter Kristensen og Thomas Rørdam udtaler:

Frihedsberøvelsen af **Kærende** som har været udsat for menneskehandel, er iværksat med henblik på at gennemtvinge en afgørelse om udvisning og udsendelse af hende fra Danmark.

Der er til brug for Danmarks ratifikation af Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel indført særlige regler i udlændingelovens §§ 26 a og 33, stk. 14, med henblik på at sikre ofre for menneskehandel visse rettigheder. Vi finder, at det ligger inden for den prøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, som domstolene skal foretage, at efterprøve, at frihedsberøvelsen ikke er iværksat til gennemtvingelse af en udvisning eller udsendelse, som strider mod disse rettigheder, jf. herved Højesterets kendelse af 20. januar 2014 (UfR 2014.1177).

Efter udlændingelovens § 26 a skal der ved afgørelsen af, om der skal ske udvisning, tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler mod udvisning.

Som anført i Højesterets kendelse af 20. januar 2014 fremgår det af forarbejderne, at anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at det kan lægges til grund, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, og at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, og at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at de omstændigheder, der kan begrunde administrativ udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, typisk vil være ulovligt arbejde eller ulovligt ophold, og at der i sådanne tilfælde normalt ikke skal ske udvisning.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 33, stk. 14, hvorefter Udlændingestyrelsen efter anmodning fastsætter udrejsefristen til 30 dage, hvis udlændingen har været udsat for menneskehandel, medmindre særlige grunde taler herimod, knytter sig til § 26 a og må efter vores opfattelse i overensstemmelse med forarbejderne og artikel 13 i Europarådets konvention af 16. maj 2005 om indsatsen mod menneskehandel forstås således, at der med "særlige grunde" sigtes til tilfælde, hvor den pågældende uberettiget påberåber sig status som offer, eller hvor hensynet til den offentlige orden tilsiger, at der sker udvisning frem for udsendelse efter en refleksionsperiode med de hjælpe- og støtteforanstaltninger, der indgår heri.

Vi finder, at det forhold, at **Kærende** ved to tidligere lejligheder har afbrudt refleksionsperioden, ikke i sig selv kan antages at indebære, at den offentlige orden er truet på en sådan måde, at der nu bør ske udvisning frem for udsendelse efter en refleksionsperiode. Det be-

mærkes herved, at det er lagt til grund, at **Kærendes** gentagne ulovlige ophold med prostitution i Danmark skyldes fortsat pres fra en bagmand, som hun skylder penge. Det bemærkes endvidere, at hun nu har tilkendegivet, at hun ønsker at gøre brug af ordningen med en refleksionsperiode. Det kan ikke føre til et andet resultat, at Center mod Menneskehandel har udtrykt tvivl, om **Kærende** er motiveret for at tage mod tilbuddene under handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel.

Vi stemmer herefter for at tage **Kærendes** påstand til følge, således at det bestemmes, at frihedsberøvelsen af hende ikke burde have været opretholdt.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, hvorefter landsrettens kendelse stadfæstes.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

--00000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 19. august 2015.

Anonymiseret

kontorfaldmægtig